

మూడు సంస్థల అధీనంలోకి ప్రపంచ విత్తన వ్యాపారం

విత్తన, క్రిమిసంహారక మందుల ఉత్పత్తిపై ఆధిపత్యం కోసం బడా బహుళజాతి సంస్థల మధ్య విలీనం, ఆధిపత్యపోటీ సాగుతున్నది. ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద వ్యవసాయ - రసాయన సంస్థ బేయర్ (జర్మనీ కంపెనీ) ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద బయోటెక్ విత్తన కంపెనీ అయిన మోన్ శాంట్ ను 4,35,600 కోట్లకు కొనుగోలు చేస్తోంది. అమెరికాలో భారీ ఎరువుల తయారీదారుడైన “డా”, డ్యుపాంట్ సంస్థలు విలీన మౌతున్నాయి. చైనా వ్యవసాయ - రసాయన సంస్థ కెమ్ చైనా, స్విట్జర్లాండ్ కు చెందిన సిస్ జెంటా సంస్థను కొనబోతున్నది. ఫలితంగా ఆరు సంస్థల స్థానంలో మూడు బడా సంస్థలు ఏర్పడతాయి. ఫలితంగా పేటెంట్ ఉన్న విత్తనాల్లో 59 శాతం, క్రిమిసంహారక మందుల్లో 64 శాతం ఈ సంస్థలే ప్రపంచంలో విక్రయిస్తాయి. ధరలను వాటి ఇష్టమొచ్చినట్లు పెంచుతాయి. ఈ పరిణామం చిన్న రైతులకు పెద్ద ప్రమాదమని నిపుణులు ఆందోళన వ్యక్తం చేస్తున్నారు. భారతదేశం వీటి వ్యాపారానికి ముఖ్య కేంద్రంగా ఇప్పటికన్నా మరింత ఎక్కువగా ఉంటుంది.

భారతదేశంలో 1964 వరకు దేశీయ విత్తనాలదే రాజ్యంగా ఉండేది. సస్య విప్లవం పేరుతో అధిక దిగుబడులకోసమంటూ పాలకులు 1966 నుండి విదేశాల నుండి హైబ్రిడ్ విత్తనాల దిగుమతి ప్రారంభించగా, నేడు దేశవాళీ విత్తనాలు దాదాపు ఉనికిని కోల్పోయాయి. ఉత్పత్తి చేసుకోవటం, రైతాంగం ఇచ్చి పుచ్చుకోవటం స్థానంలో భారత రైతాంగం ప్రతి సంవత్సరం అధిక ధరలకు విత్తనాలు కొనుగోలు చేయాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. విదేశీ విత్తన ధరలు పెరుగుతూ ఉండటం, రైతాంగం వాటినే కొనుగోలు చేయాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడటంతో దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ అనేక విత్తన కంపెనీలు ఏర్పడి నాణ్యతలేని విత్తనాలను విక్రయిస్తూ కోట్లు గడిస్తూ, రైతాంగాన్ని నష్టాలపాలు చేస్తున్నాయి.

విత్తన వ్యాపారంలో గుత్తాధిపత్యం చెలాయిస్తున్న మోన్ శాంట్ దాని అనుబంధ సంస్థ మహికో లాంటి బడా సంస్థలు అధిక దిగుబడుల ద్వారా ఆహార కొరతను నివారించవచ్చునంటూ హైబ్రిడ్ విత్తనాలతోపాటు బోల్ గార్డు (బి.టి.) విత్తనాల ఉత్పత్తిని ప్రారంభించాయి. బి.టి. విత్తనాలు విషపూరితమైన ప్రమాదకర విత్తనాలని అనేకమంది వ్యవసాయ శాస్త్రవేత్తలు నిరూపించారు. వీటి వలన పర్యావరణానికి హాని జరుగుతుందని ప్రజల ప్రాణాలకు ముప్పు ఏర్పడుతుందని పేర్కొన్నారు. విత్తనరంగంపై ఆధిపత్యం వహిస్తున్న మోన్ శాంట్, మహికో సంస్థలు ప్రతి సంవత్సరం లాభాల రూపంలో వేల కోట్ల రూపాయలను తరలించుకుపోతున్నాయి. ప్రకృతి సృష్టించిన విత్తనాలపై పేటెంట్ హక్కు పేరుతో రైతాంగం, ఇతర సంస్థలు ఉత్పత్తి చేయకుండా అడ్డుకొంటున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాదులకు, బహుళజాతి సంస్థలకు దాసోహమంటున్న భారత పాలకులు దేశీయ విత్తనాలను అభివృద్ధిచేసే విధానాలు అమలు జరపకుండా, బహుళజాతి కంపెనీల విత్తన వ్యాపారానికి తలుపులు బార్లా తెరిచారు. దేశంలో పత్తిసాగులో 95 శాతం బి.టి. పత్తి విత్తనాలను ఈ సంస్థలే విక్రయిస్తున్నాయి. బి.టి. విత్తనాలను నిషేధించాలని ఆందోళన చేస్తున్నా దాన్ని లక్ష్య పెట్టకుండా వంగ, బెండ, టమోటా మొదలైన బి.టి. పంటల ప్రయోగాలకు దేశంలోని అనేక ప్రాంతాలను అనుమతించింది. పత్తి విత్తనాలే కాకుండా ఇంకా అనేక పంటల బి.టి. విత్తనాల విక్రయాలకు అనుమతులు ఇవ్వటానికి సిద్ధమై, ప్రజాందోళనతో వెనక్కి తగ్గినట్లే తగ్గి గుట్టుచప్పుడు కాకుండా అనుమతులు ఇచ్చే విధానాలు అమలుచేస్తున్నారు.

దేశీయ విత్తన ఉత్పత్తి నామమాత్రం కావటం, బహుళజాతి సంస్థలు మార్కెట్ ని ముంచెత్తటం, ఆ విత్తన వ్యాపారం ద్వారా విపరీతమైన లాభాలు రావటంతో ఆంధ్రప్రదేశ్ లో అనేక వ్యాపారసంస్థలు మోన్ శాంట్ తో ఒప్పందం చేసుకొన్నాయి. దాని టెక్నాలజీని ఉపయోగించుకొని అందుకుగాను రాయల్టీ చెల్లిస్తున్నాయి. బి.టి. పత్తి విత్తనాల లాభం గురించి అరచేతిలో స్వర్గం చూపించేలా ప్రచారం జరగటంతో రైతాంగం ఆ విత్తనాలవైపు మళ్ళటంతో, అనేక విత్తన కంపెనీలు నాణ్యతలేని విత్తనాలతో మార్కెట్ ని ముంచెత్తాయి. ఫలితంగా రైతాంగం తీవ్రంగా నష్టపోయారు. దీనికి తోడు బి.టి. విత్తన సాగు వలన ఆశించిన దిగుబడులు రాకపోవటం, తెగుళ్ళ నివారణ జరగకపోవటం వలన కూడా రైతాంగం నష్టపోయారు. రైతాంగంలో తీవ్ర వ్యతిరేకత వ్యక్తమై ఆందోళన రూపం దాల్చింది. రైతాంగం ఆందోళనను చల్లార్చేందుకు కొత్త విత్తన చట్టం తీసుకొస్తామని కేంద్ర - రాష్ట్ర పాలకులు ప్రకటనలు చేశారు.

హరిత విప్లవం ప్రారంభమైన తర్వాత 1966 సం॥లో దేశీయ విత్తన చట్టాన్ని చేశారు. రైతు ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా చట్టం అమలు జరగలేదు. ప్రపంచ బ్యాంక్ నిధులతో 1975 సం॥లో జాతీయ విత్తనోత్పత్తి కార్యక్రమం మొదలైంది. ఇందులో రాష్ట్రాల విత్తనోత్పత్తి సంస్థలు, విత్తన ధృవీకరణ ఏజన్సీలు ఏర్పడ్డాయి. వీటి ద్వారా కూడా దేశీయ విత్తనాల అభివృద్ధి, ఉత్పత్తులు జరగలేదు. విదేశీ సంస్థలకే ఇవి తోడ్పాటునందించాయి.

ప్రస్తుతం ఐరోపా, అమెరికా ఖండాల దేశాల విత్తన కంపెనీలు ప్రపంచ విత్తన వ్యాపారాన్ని శాసిస్తున్నాయి. వెనుకబడిన దేశాల ప్రభుత్వాల్నే కాకుండా, ఆ దేశాల్లోని శాస్త్రవేత్తలను కూడా లోబర్చుకొని, వాటి నిర్ణయాలను, పరిశోధనలను అవి ప్రభావితం చేస్తున్నాయి. భారత దేశంలో ప్రభుత్వ వ్యవసాయ, ఉద్యాన వ్యవసాయ పరిశోధనా సంస్థలలో సాగుతున్న కొత్త వంగడాల పరిశోధనల

సమాచారం కోసం బహుళజాతి కంపెనీలు నిరంతరం అనేక వ్యూహాలు అమలుచేస్తున్నాయి. కొత్త విత్తన చట్టాలు రాకుండా ప్రభుత్వాలను ప్రభావితం చేస్తున్నాయి. 2004 సం॥లో యు.పి.ఏ. ప్రభుత్వం కొత్త విత్తన చట్టం ముసాయిదాలో అనేక లోపాలు ఉన్నా, బహుళజాతి సంస్థలకు నష్టంలేని విధంగా రూపొందించినా అది కూడా పార్లమెంటులో ఆమోదం పొందకుండా మోన్‌శాంటో లాంటి సంస్థలు అడ్డుపడ్డ వాస్తవాన్ని గమనించాలి. రాష్ట్రంలో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం కొత్త విత్తన చట్టాన్ని ఆమోదించి, కేంద్రంయొక్క ఆమోదానికి పంపినా అది ఏమైందో ఇంతవరకు తెలియదు. ఈ వాస్తవాన్ని గ్రహిస్తే భారత పాలకులు, బహుళజాతి సంస్థలకు ఏవిధంగా లొంగుబాటు చూపుతున్నదో వెల్లడవుతుంది. చిన్న దేశాలైన చిలీ, బెల్జియం, నెదర్లాండ్‌లు అంతర్జాతీయ మార్కెట్‌లని ప్రభావితం చేసేవిధంగా విత్తన ఉత్పత్తి, ఎగుమతులు చేస్తుంటే, భారతదేశం పెద్ద ఎత్తున దిగుమతి చేసుకొంటున్నది.

భారతదేశంలో కార్యక్రమాలు సాగించే బహుళజాతి విత్తన సంస్థలు, భారత జాతీయ విత్తన సంఘం (ఎన్.ఎస్.ఏ.ఐ.)లో సభ్యులుగా ఉండేవి. ఇది దేశీయ విత్తనరంగ పరాధీనతకు నిదర్శనం. ఎన్.ఎస్.ఏ.ఐ. సభ్యులుగా ఉంటూ, దాన్ని తమ చెప్పుచేతల్లో ఉంచుకోవాలన్నది బహుళజాతి కంపెనీల వ్యూహం. తమ ప్రయోజనాలకు భిన్నంగా ఎన్.ఎస్.ఏ.ఐ ఏమాత్రం వ్యవహరించినా ఇవి సహించవు. దాని నిర్ణయాలను ఖాతరు చేయవు. పంజాబ్‌లో బిటి పత్తి పండించి నష్టపోయిన రైతాంగానికి మోన్‌శాంటో దాని భాగస్వామి మహికోలు పరిహారం చెల్లించాలని ఎన్.ఎస్.ఏ.ఐ. పట్టుబట్టడంతో బహుళజాతి సంస్థలు అందులో నుంచి వైదొలగి వేరే సంస్థను ఏర్పాటు చేసుకొన్నాయి. నష్టపరిహారం కోసం కేసు వేయగలిగిందే తప్ప, వాటినుండి పరిహారం రాబట్టలేకపోవటం బహుళజాతి సంస్థలకు, పాలకులపై ఉన్న పట్టుకు అద్దం పడుతున్నది. వ్యాపారం పేరుతో భారతదేశంలోకి ప్రవేశించిన ఈస్టిండియా కంపెనీ దేశాన్ని ఆక్రమించు కొన్నట్లుగానే, విత్తన వ్యాపారం పేరుతో దేశీయ విత్తనరంగాన్ని బహుళజాతి కంపెనీలు ఆక్రమించాయి. ఆనాడు, స్వాతంత్ర్య ఉద్యమం పేరుతో ముందుకు వచ్చిన నాయకులు, అధికారాన్ని బదలాయించుకొని సామ్రాజ్యవాదులకు దళారులుగా వ్యవహరిస్తున్నారు. దాని ఫలితమే విత్తనరంగం బహుళజాతి సంస్థల ఆధిపత్యంలోకి వెళ్ళింది.

రైతాంగం ఆందోళన ఫలితంగా జాతీయ విత్తన సంస్థలు, కొన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు మోన్‌శాంటోకి, ఇతర బహుళజాతి సంస్థలకు వ్యతిరేకంగా కొన్ని నామమాత్రమైన చర్యలు తీసుకోక తప్పటంలేదు. పరిహారం కోసం కేసులు వేయటం అందులో భాగమే. గతంలో రాజశేఖరరెడ్డి ప్రభుత్వం బి.టి. విత్తనాల ధరలు తగ్గించింది. గత సంవత్సరంలో మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా విత్తన ధరలు తగ్గించింది. తగ్గిన ధర మేరకు ట్రేయిట్ ఫీజును తగ్గించుకోవాలని భారత విత్తన సంస్థలు కోరగా అందుకు మోన్‌శాంటో నిరాకరించింది. ఒక యూనిట్‌కి 163.28 రూపాయల 'ట్రేయిట్ ఫీజు మోన్‌శాంటో వసూలు చేస్తున్నది. విత్తన ధర పెరిగితే ఫీజును కూడా పెంచుతున్నది. ధర తగ్గినప్పుడు ఫీజు తగ్గించటానికి నిరాకరిస్తున్నది. మోన్‌శాంటో వైఖరికి నిరసనగా ఎనిమిది దేశీయ విత్తన సంస్థలు రాయల్టీ చెల్లించబోమని మోన్‌శాంటోకి తెలిపాయి. 2006లో 450 గ్రాముల బి.టి. పత్తి విత్తనాల ధర 1600రూ. ఉండేది. అందులో 1,250రూ. ట్రేయిట్ ఫీజు రూపంలో మహికో - మోన్‌శాంటో బయోటెక్ లిమిటెడ్‌కు వెళ్ళింది. అదే విత్తనాల పాకెట్ ధరను చైనాలో 400 రూ., అమెరికాలో 200రూ అమ్ముతోంది. బి.టి. విత్తనాలు రాకముందు దేశవాళీ పత్తి విత్తనాలు కిలో 5 నుండి 9 రూపాయలు ఉండేది. మోన్‌శాంటో దేశవాళీ విత్తన ఉత్పత్తులను, మార్కెట్‌ను ధ్వంసం చేసి విత్తనాల ధరలను విపరీతంగా పెంచింది. 2016-17లో విత్తన ప్యాకెట్ ధర 800రూ. ప్రభుత్వం సిఫార్సు చేసి 49 రూ. రాయల్టీ తీసుకోమన్నది. ఆ సిఫార్సుకు వ్యతిరేకంగా మోన్‌శాంటో - మహికో ఢిల్లీ హైకోర్టులో దావా వేశాయి. ధరల నియంత్రణ, ఇతర నిబంధనలు తప్పించుకోవటానికి బి.టి. 2 విత్తనాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. ఒక విత్తనంపై పేటెంట్ హక్కు 12 సంవత్సరాల తర్వాత రద్దు అవుతుంది. అప్పుడు రాయల్టీ చెల్లించాల్సిన అవసరం ఉండదు. గడువు దాటి సంవత్సరాలు గడుస్తున్నా మోన్‌శాంటో రాయల్టీ వసూలు చేస్తుంటే కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు దానిపై ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోవటంలేదు. మనదేశంలో వ్యాపారం చేసుకొంటూ, ప్రభుత్వాలు, విత్తన సంస్థలు తీసుకొన్న నిర్ణయాలను మోన్‌శాంటో అమలు జరపని ధైర్యం ఎక్కడి నుండి వచ్చింది? పాలకులే అందుకు కారణం కాదా! దీన్ని ప్రతి రైతూ అర్థం చేసుకొని పాలకులను నిలదీయాలి.

జన్యుమార్పిడి పంటల ద్వారా క్యాన్సర్ వంటి భయంకర రోగాలు వస్తాయని అమెరికాతో సహా పలుదేశాల ప్రజలు ఆందోళనపడుతున్నారు. 2012 సం॥లో మోన్‌శాంటోకి వ్యతిరేకంగా 50 దేశాల్లో 20 లక్షలమంది ప్రజలు ప్రదర్శనలు చేశారు. భారతదేశంలో అనేక ప్రాంతాల్లో మోన్‌శాంటోకి వ్యతిరేకంగా ఆందోళనలు జరిగాయి. భారత పాలకులు ధర తగ్గించేటట్లు చూస్తామంటున్నారు తప్ప, ప్రమోదకరమైన బి.టి. విత్తన విక్రయాలను నిలుపు చేస్తామని వారి నోటి నుండి మాట రావటంలేదు.

బహుళజాతి సంస్థల ఆధిపత్యాన్ని అడ్డుకొని, వాటి విత్తనాలను నిషేధించి, దేశీయ విత్తన ఉత్పత్తిచేసే రైతాంగానికి అందించాలని, బి.టి. విత్తనాల వలన నష్టపోయిన రైతాంగానికి మోన్‌శాంటో పూర్తి పరిహారం చెల్లించాలని యావన్ముది రైతాంగం ఉద్యమించాలి.

○○○○○